

Langs Spaanse bergen en dalen

Toptrektocht in 8 thema's

Ons groepje bestaat uit twee vrienden, man Rolof en ik, plus onze Spaanse gids Emilio. Samen met vijf fijne paarden trekken we het Gredosgebergte in... en beleven een superweek.

TEKST TINEKE VERHOEVEN BEELD JEREBEQUE-TRAILS, TINEKE VERHOEVEN, JURGEN WINKLER

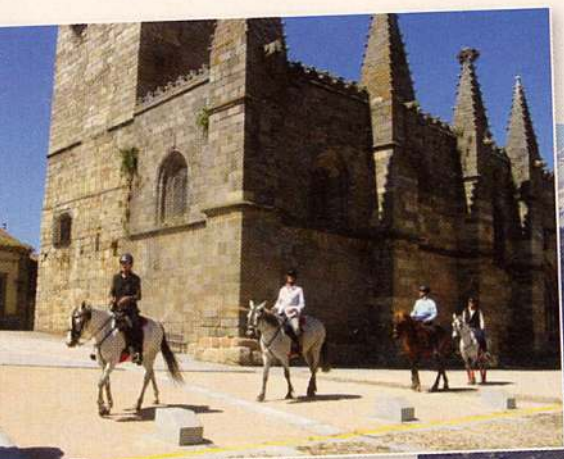

Deskundigheid – heel inspirerend

'Emilio vergist zich nooit met de keuze van paard bij ruiter,' vertelt zijn vrouw Mamen ons later, 'hij heeft daar een neus voor, en ervaring!' Klopt, bij onze eerdere trektochten moest je vaak omstandig uitleggen welk type paard je ambieerde. Hier stelt Emilio er niet één vraag over. 'Jij krijgt Reina,' zegt hij die eerste avond tegen mij, 'ze is heel vriendelijk'. En ik voel me *senang*. Een Andalusiër-Arabier, toppaard, mijn maatje voor die week. En zo vergaat het ook de andere drie: happy met Dedicada (Rolof), Alia (Margreet) en Albero (Jurgen). 'De gids Emilio' zo wierf de folder, 'spreekt Engels en Spaans. Hij kent het gebied als zijn broekzak, is er geboren en opgegroeid. Hij is erkend als gids door de Spaanse federatie en bekwaam lesgever'. Eh ja, hij bemoeit zich niet veel met onze rijkunst, maar als hij iets zegt – zoals die keer dat Jurgen hem voorbijgaloppeert met Albero – snijdt het wel hout: een simpele tip over hand- en teugelvoering, en het komt niet meer voor. Heel bijzonder vind ik zijn omgang met de paarden. Zelf rijdt hij op kop met de vijf jaar jonge Batik die veel nog moet leren. Het eindeloze geduld waarmee hij zadelt, of Batik langs diverse beren op de weg leidt... Mooi om te zien!

Tineke met Reina: 'Zij blijft de hele week mijn maatje'

Ons clubje: v.l.n.r. Tineke en Reina, Margreet op Alia, Jurgen op Albero, en Rolof op Dedicada

Nooit geweten: pata negra-ham is vernoemd naar de zwarte varkenspoot. Heerlijk als tussendoortje

Midden in de natuur

Het Gredosgebergte ligt ten zuidwesten van Madrid. We komen bijna geen mens tegen op deze tocht, doorkruisen vier valleien en passeren de rivieren Tormes en Conecha. Met respect rijden we over een eeuwenoude brug 'van de Romeinen nog!' Emilio wijst ons de steeneiken, waarvan de eikeltjes door de varkens worden gegeten. Daar komt nu die heerlijke Spaanse ham – *pata negra* – vandaan! We stappen door lege herdersdorpjes, galopperen achter een haas aan en dromen weg bij steeds weer nieuwe panorama's. Dacht ik dat het middenin Spanje een dorre boel zou zijn, blijkt alles groen, zo'n 40 tinten, en zien we waanzinnig veel bloemen. Indrukwekkend als we door die enorme bloemenzee stappen: brem, intens geel, zelfs wel twee meter hoog en wij gaan daar dwars doorheen, met donkerpaarse kuiflavendel ertegenaan. Soms met besneeuwde bergtoppen als decor. Nu ja, we zitten dan ook op 1700 meter. Hele stukken rijden wij in stilte, zodat alleen de vogels te horen zijn.

De bijzondere rode
Wouw zien we veel

Tussen de dieren

We signaleren: de hop (en niet de koekoek, fout, je denkt dat je 'koekoek' hoort maar je hoort 'hoepoep') en de rode wouw, een prachtvogel echt van hier (zie foto rechts), en kenner Margreet hoort nachtegalen in de bosjes. Grote kuddes koeien scharrelen rond: we redden nog een verloren kalf. En ezels! Daar duikt ineens dat losgewurmd baby-ezeltje op, zo schattig nieuwsgierig en met van die enorme oren, maar wel midden tussen onze paarden. En oh, wat vinden ze dat eng. Een paar hengsten ontmoeten we, die Emilio vrolijk 'Amigo!' toeroept; en dan nog al die mooie ooievaars in velden en op daken met hun geklepper.

In velden en in dorpen...
overal zien we ooievaars

De fijnste paarden

Dialogo en route op dag 5. Ruiter 1: 'Weet je wat ik zo bijzonder aan deze paarden vind? Dat ze zo aardig met elkaar zijn, nooit een uithaal of iets gemeens.' Ruiter 2: 'Daar kunnen wij nog iets van leren.' Ruiter 3: 'Ik hóóp dat wij daar iets van leren.' Ruiter 4: 'Ik hoop zeker dat jullie daar iets van leren.' Nu ja! De paarden zijn Spaanse Arabieren, Lusitano's, Andalusiërs of kruisingen daarmee, goed ingereden, geselecteerd op hun uithoudingsvermogen en vriendelijke karakter. En ook bereid tot lange en snelle galop, Wij zijn er blij mee.

We passeren een
middeleeuws stadje,
Bonilla de la Sierra,
natuurlijk in stap

Een super ambiance

We hebben echt het gevoel met elkaar op pad te zijn, een tocht te maken. Prima hotels, maar ook Emilio en zijn vrouw Mamen dragen daar flink aan bij. Wat een sfeer, van aandacht voor mensen, voor natuur, geduld met paarden en... liefde voor eten!

Heerlijk Spaans eten

Ja, lunchen doen ze laat, vaak pas om half 3 (oef). Maar dan heb je ook wel wat: een grote paëlla, ter plekke gemaakt. Je kunt het bijna geen picknick meer noemen. Andere streekgerechten, allemaal even lekker: paprika-puree, gazpacho, cocido (vermicellisoep, stoofpotje met kikkererwten, wortel en aardappel) en varkensstukjes (mijn favoriet). Van te voren krijgen we de 'aperitivo' om het uit te kunnen zingen tot die late lunch: jamon iberico, manchego-kaas, olijven met augurkjes en knapperige kaakjes erbij. Heerlijk!

Emilio's vrouw Mamen in de weer met onze lunch

Leuke taal, dat Spaans

Ik heb goed geoefend op woordjes en kleine zinnestjes Spaans en raad het iedereen aan. Mensen in hun eigen taal aanspreken is een simpele manier om ze blij te maken en altijd goed voor veel pret...

Meer informatie over deze reis bij www.horseholiday.com of www.ridingholidaysspain.com

Eten en overnachten in een 'casa rural', een echte herberg met fijn weiland voor de paarden